

Malta, de vogelval in de Middellandse Zee

Dominic Cutajar

Wegens diverse sociale en economische redenen zijn over het algemeen de Middellandse Zee-landen achtergebleven bij de rest van Europa in het ontwikkelen van een geweten wat betreft de ons omringende natuur. Malta met een oppervlakte van slechts 122 vierkante mijl, heeft meer dan 10.000 jagers met een vergunning (het aantal clandestiene jagers moet net zo geweldig groot zijn), naar schatting zo'n 7000 vogelvangers en ook nog talrijke preparateurs, die werken voor een menigte particuliere verzamelaars. Ons eiland biedt een typisch beeld van de toestand, zoals die zich voordoet in de meeste Middellandse Zee-landen. Wegens het ontbreken van een gezonde belangstelling voor een natuur, die volkomen aan de mens ondergeschikt is gemaakt en door een steeds toenemende bevolkingsdruk, bereikte de vervolging van de wilde dieren zo'n hoogtepunt, dat er uiteindelijk alleen maar de trekvogels overbleven om te schieten en te vangen.

Zonder dat wij er iets aan kunnen doen zijn wij dus gedoemd toe te zien hoe ieder voor- en najaar een schrikbarende golf van geweld losbarst, wanneer de niets vermoedende trekvogels neer dalen in deze bedriegelijke oase van rust gedurende hun reis. Het is voldoende slechts één voorbeeld te noemen: jaarlijks worden ongeveer 500 stootvogels afgeschoten, een tol die nog ondraaglijker is voor hen, die zich bewust zijn van de precaire situatie waarin deze vogels zich bevinden.

Deze manie wortelt sinds lange tijd diep in de geestelijke instelling van ons volk. Het is dus gevaarlijk en ondankbaar werk om je er mee te bemoeien, daar zelfs alleen maar het idee, dat deze waanzin binnen redelijke grenzen moet worden gehouden, felle weerstand oproept. Zogenaamd wordt beweerd dat een dergelijke inmenging de persoonlijke en traditionele vrijheden schend. In werkelijkheid voelt men echter dat er een geheime angst heerst, dat degene die kritiek uitoefent misschien zal proberen een van de weinige dingen te vernietigen, waar-

● Dominic Cutajar, 'Celandine', New Street off Tower Street, Maida, Malta.

(vertaling dr. J. de Lange)

In de gewone man levendig belang stelt en die tot zijn verbeelding spreekt. Het zou erg dwaas van ons zijn te verwachten dat het opleggen van wettelijke beperkingen alleen iets zou uithalen, afgezien nog van het feit dat het politiek gezien een hoogst impopulaire maatregel zou blijken te zijn.

Er zijn maar weinige actieve natuurbeschermers op Malta, maar verhoudingsgewijs slagen zij er in een krachtig geluid te laten horen. Onze pogingen om een belangrijke verandering teweeg te brengen op het wettelijke vlak zijn alle mislukt, waarschijnlijk verwachtten wij te veel in te korte tijd. Want de basis waar wij van uit kunnen gaan is erg smal, aangezien vroegere generaties niets hebben gedaan om de mensen eerbied voor de natuur bij te brengen. De eerste poging hier toe kwam pas in 1962, toen een groep jonge mensen de Ornithologische Vereniging van Malta oprichtten, die nog steeds leiding geeft aan de strijd voor een beschaafde benadering van het natuurlijk milieu, in het bijzonder van de vogels. De afdeling Malta van de ICBP werd het jaar daarna opgericht op initiatief van dezelfde groep in een poging om de strijd een meer nationale basis te geven.

Hoewel wij betreuren dat wij nog niet kunnen bogen op een groot succes en hoewel de vogels nog steeds een deel van de dierenwereld blijven, dat aan vervolging blootstaat, hebben wij redenen om te verwachten, dat er langzaam en ongemerkt een subtiele psychologische verandering aan het plaats vinden is. De tijd, de inspanning, het geduld en het geld, die wij gespenseerd hebben aan deze campagne voor natuurbegrip, hebben de vijandigheid van onze tegenstanders enigszins doen afnemen. Er moet spoedig iets veranderen en het kan alleen maar in gunstige zin zijn. De morele steun van onze medenatuurbeschermers over de hele wereld blijft van enorme waarde, hulp die ons moreel heeft gevoed en in stand gehouden, gedompeld als wij waren in een eindeloze zee van lusteloosheid, onverschilligheid en dikwijls openlijke vijandigheid.

LITTERATUUR:

- De Lucca, C. (1969): Revised Checklist of the Birds of the Maltese Islands. Middlesex.
Roberts, E. (1954): Birds of Malta. Malta.
Sultana, J. & C. Gauci (1970): Bird Studies on Filfla. Valetta.